

T., 28 marca 2022 r.

Sygn. akt II K 1569/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Zielińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 10.01., 15.02., 17.03.2022 r. w T.

sprawy

M. P. (1)

córki W. i H. z d. P.

urodzonej (...) w J.

oskarżonej o to, że:

w okresie od 02.03.2021 - 23.06.2021 r. w miejscowości C., ul. (...), gmina Z. dokonała przywłaszczenia pojazdu m-ki O. (...) o nr rej. (...) powodując straty na kwotę (...) na szkodę (...) S. A.,

- tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

o r z e k a :

I. oskarżoną M. P. (1) uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego w akcie oskarżenia,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adv. B. R. kwotę 672 zł (sześćset siedemdziesiąt dwa złote) powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu,

III. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1569/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może			

<p>ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. P. (1)	w okresie od 02.03.2021 - 23.06.2021 r. w miejscowości C., ul. (...), gmina Z. dokonała przywłaszczenia pojazdu m-ki O. (...) o nr rej. (...) powodując straty na kwotę (...) na szkodę (...) S. A.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. P. (2) 10.10.2018 r. zawarła umowę leasingu z (...). Przedmiotem umowy był samochód osobowy marki O. (...), (...). M. P. (2) prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą C.	wyjaśnienia M. P.	68-69, 108-108v.	

<p>M. P. (1). Do lipca 2020 roku M. P. (1) regulowała raty leasingowe. Potem zwlekała z ich płatnością lub czyniła to w niepełnej wysokości. W dniu 23 lutego 2021 roku (...) wypowiedział umowę leasingu w trybie natychmiastowym. Wypowiedzenie wysłane na adres M. P. nie zostało podjęte w terminie w związku z czym M. P. nie wiedziała o wypowiedzeniu umowy. M. P. (1) wcześniej kontaktowała się z leasingodawcą - w dniu 19 marca 2020 roku przez portal klienta złożyła wniosek o zawieszenie płatności. Oferta zmiany płatności nie została wprowadzona z uwagi na brak aneksu do umowy.</p> <p>W dniu 18 sierpnia 2021 roku samochód został zatrzymany i zwrócony leasingodawcy.</p>			
zeznanie Ł. S.	24-25		
umowa leasingu z załącznikami	4-16		
wypowiedzenie umowy	17-20		
protokół zatrzymania rzeczy	33-35		
protokół oględzin rzeczy	36-46		
wykaz płatności rat	55-56		

pismo (...) S.A.	112		
pismo K. I.	115-121		
M. P. (1) nie była karana sądownie.	karta karna	65	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany)			
Lp.	Oskarżony	, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia M. P.	wyjaśnienia jasne, spójne i logiczne, brak podstaw do ich kwestionowania	
zeznania Ł. S.	Zeznania spójne, logiczne i konsekwentne, zgodne z dowodami z dokumentów i w większości z wyjaśnieniami oskarżonego.		

umowa leasingu z załącznikami	Dokumenty niebudzące wątpliwości co do autentyczności i rzetelności. Ich wartość dowodowa nie była przez strony podważana.		
protokół zatrzymania rzeczy, protokół oględzin, karta karna	dokumenty urzędowe		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I	M. P. (1)
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
Istotą czynu kwalifikowanego z art. 284 kk jest to, że sprawca musi działać w celu przywłaszczenia, tj. z jednej strony działanie sprawcy ma polegać na definitywnym włączeniu rzeczy do swojego majątku, a z drugiej do pozbawienia właściciela prawa własności. Sprawca			

przywłaszczenia musi działać z zamiarem trwałego włączenia przedmiotu przestępstwa do własnego majątku, zatem nie tylko z zamiarem bezprawnego władania rzeczą. Rozporządzenie przez sprawcę rzeczą jak własną nie obejmuje nieuprawnionego wykorzystania z niej, nawet w celu osiągnięcia przez sprawcę korzyści majątkowej, o ile nie towarzyszy mu cel definitywnego włączenia rzeczy do majątku sprawcy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 października 2017 r., sygn. akt II AKa 331/17, Legalis nr 1772504).

Konfrontując powyższe z faktami, które legły u podstaw rozstrzygnięcia należy zauważyć, że w sposób oczywisty uprawniały one do przyjęcia, że brak jest podstaw do przypisania oskarżonej sprawstwa zarzucanego jej czynu, bowiem wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego nie pozwalają na dokonanie stanowczych ustaleń co do tego, że oskarżona miała zamiar przywłaszczenia samochodu objętego umową leasingu. Samo posiadanie takiego przedmiotu nie świadczy jeszcze o tym, że dąży się do wyjęcia go spod władztwa właściciela

i że ostatecznie to przywłaszczenie następuje.

W niniejszej sprawie bezspornie oskarżona z uwagi na trudności finansowe zaprzestała regularnych spłat rat, wynikających z zawartej umowy leasingowej. Nie ulega również wątpliwości, iż w chwili, gdy leasingodawca rozwiązał z oskarżoną umowę leasingu na oskarżonej ciążył obowiązek niezwłocznego zwrotu leasingowanego pojazdu, który nie został dopełniony. Należy w tym miejscu podnieść, że oskarżona nie wiedziała o wypowiedzeniu umowy, gdyż przesyłka zawierająca takie wypowiedzenie została zwrócona do nadawcy jako niepodjęta w terminie (k. 134). Reprezentujący leasingodawcę nie podejmował zaś kolejnych prób doręczenia wypowiedzenia.

Oczywistym jest jednocześnie, że osoba, która podpisała umowę leasingu zobowiązała się do przestrzegania jej postanowień i ponosi odpowiedzialność z tytułu jej niewykonania.

Wbrew jednak tezie aktu oskarżenia odpowiedzialność M. P. (1) ma charakter wyłącznie cywilnoprawny. Dla przyjęcia realizacji

znamion, określonego
w art. 284 §
2 k.k. przestępstwa
przywłaszczenia konieczne
jest bowiem wykazanie
zarówno obiektywnego
rozporządzenia przez
sprawcę cudzą rzeczą
ruchomą, jak też tego, że
jego działaniu towarzyszył
tzw. animus rem sibi
habendi, to jest zamiar
zatrzymania rzeczy dla
siebie albo dla innej
osoby bez żadnego
ku temu tytułu i
ekwiwalentu. Nie znajduje
podstaw identyfikowanie
zamiaru przywłaszczenia
powierzonego mienia z
samym tylko faktem
nieuprawnionego
postąpienia z nim w
inny, niż umówiony
z właścicielem sposób,
niezależnie od tego, jaką
wola objęty był skutek
tak podjętego działania
i jaki przyświecał mu
cel. Istotą przywłaszczenia
jest bowiem zamiar
nie bezprawnego władania
cudzą rzeczą, nie
bezprawne nią
dysponowanie, czy nawet
bezprawne zatrzymanie,
lecz trwałe włączenie
przez sprawcę przedmiotu
przestępstwa do własnego
majątku i jest to
przestępstwo skutkowe.
Skutek w postaci
utrąty przez właściciela
rzeczy powstaje z
chwilą rozporządzenia
rzeczą przez sprawcę
z wyłączeniem osoby
upoważnionej, a więc
gdy wola rozporządzenia
rzeczą zostaje

uzewnętrzniona poprzez zachowanie sprawcy (np. wyroki: SN z dnia 3 października 2005 r. V KK 15/05 LEX nr 157206, SA w Warszawie z dnia 12 lutego 2010 r. II AKa 443/09 LEX nr 677998 oraz postanowienie SN z dnia 15 listopada 2002 r. IV KKN 380/99 LEX nr 77427).

Nie można także tracić z pola widzenia faktu, że oskarżona w związku ze swoją sytuacją finansową i rodzinną podejmowała próby porozumienia z leasingodawcą celem ustalenia sposobu spłaty zadłużenia. Wnosiła o zawieszenie rat jednak nie dostała zgody. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że w tym czasie zachorowała na Covid-19 a po powrocie do pracy pierwsze zarobione pieniądze przeznaczyła na gospodarstwo domowe gdyż na utrzymaniu ma chore dzieci i matkę. Oskarżona nigdy nie przeczyła prawu własności leasingodawcy. Podkreślić również należy, iż leasingodawca za pośrednictwem firmy windykacyjnej odebrał samochód od oskarżonej.

Wszystkie te działania oskarżonej świadczą o tym, iż nie chciała pozbawić leasingodawcy prawa własności, czy też trwale włączyć używany pojazd do własnej masy majątkowej, a

takie dopiero działania znamionowałyby zamiar przywłaszczenia.

W tych okolicznościach nie można przyjąć, że M. P. (1) towarzyszył zamiar określony jako animus rem sibi habendi. Podkreślić należy, że do istoty przywłaszczenia należy osiągnięcie celu w postaci uczynienia z cudzej rzeczy swojej własności. Sprawca przestępstwa przywłaszczenia musi działać w ściśle określonym celu, nie wystarcza by godził się na możliwość przywłaszczenia, musi on bowiem tego chcieć i to musi być jego celem. W zamiarze tym nie mieści się więc jedynie czasowe uniemożliwienie dysponowania rzeczą przez jej właściciela. Szkoda powstała w majątku osoby uprawnionej ma w zamierzeniu przywłaszczającego nieodwracalny charakter. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach, z dnia 6 maja 2011 r., II AKa 104/11 Lex 1001353).

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony

Punkt rozstrzygnięcia

Punkt z wyroku odnoszący się

Przytoczyć okoliczności

	z wyroku	do przypisanego czynu	
5. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. <i>inne zagadnienia</i>			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. <i>KOsztY procesu</i>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II, III	<p>O kosztach orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 kpk obciążając nimi Skarb Państwa.</p> <p>Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów</p>		

	nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądzono na rzecz adw. B. R. kwotę 672 złote (plus VAT) tytułem kosztów obrony udzielonej oskarżonej z urzędu.
7. Podpis	
Sędzia Marcin Czarciniński	